

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/192/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713215409
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8713215409.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Mareka Košča, v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, zastúpeného Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária, Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, IČO: 35 855 673, proti žalovanému: N. Č., T. XX.X.XXXX, H. W., R. XXX/XXX, zastúpeného ustanoveným opatrovníkom N.. N. G., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu C., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie, so sídlom Bratislava, Seberíniho 9, IČO: 42 264 979, o zaplatenie 567,20 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 20.3.2015 pod č. k. 17C/294/2014-60, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť 498,20 eur s príslušenstvom a o trovách konania.

N e p r i z n á v a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad rozsudkom č. k. 17C/294/2014-60 rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 498,20 eur s 9 %-ným p.a. úrokom z omeškania od 1.6.2012 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že návrhom z 21.10.2013 žalobca žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 567,20 eur s úrokom z omeškania 9 % ročne z dlžnej sumy od 1.6.2012 do zaplatenia titulom využívania telekomunikačných služieb poskytovaných žalobcom. Žalobca na základe uzavretej zmluvy č. Z. zapožičal SIM kartu, ktorá umožňovala využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom a odpredal žalovanému aj mobilný telefón ZTE WP650. Pre porušenie zmluvných povinností a neplatenie služieb hovorného za obdobie 01 - 03/2012 v celkovej výške 498,20 eur je žalovaný povinný zaplatiť i zmluvnú pokutu v rozsahu 69,- eur.

Vo veci bol vydaný platobný rozkaz, proti ktorému dal odpor žalovaný. Asi mesiac po obdržaní mobilného telefónu tento sa mu pokazil, pričom od žalobcu ako mobilného operátora, po dobu opravy mu bol poskytnutý iný telefón. Žalovanému ale bola odcudzená SIM karta z mobilného telefónu, pričom uvedené oznámil OO PZ vo G.. Zdôvodňuje svoju nepriaznivú finančnú a zdravotnú situáciu. Je zdravotne ťažko postihnutý, poberá dôchodok vo výške 228,- eur, za bývanie platí 100,- eur mesačne, za lieky 30,- eur mesačne a spláca úver vo výške 20,- eur mesačne.

Súd zmluvný vzťah účastníkov posudzoval podľa zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, že zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej

telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podľa § 42 ods. 1 písm. a/ zákona č. 610 má žalobca právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa Všeobecných podmienok, a to čl. 6 bod 6.2 písm. b/, je účastník povinný platiť cenu za poskytnuté služby podľa zmluvy a podľa cenníka až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní v súlade s ust. čl. 11 bod 11.8.

Podľa čl. 2 bod 2.5 Dodatku k Zmluve o pripojení sa strany dohodli na povinnosti uhradiť zmluvnú pokutu v prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku.

Z vykonaného dokazovania súd mal preukázané, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu atypickej zmluvy o pripojení, pričom za služby poskytované žalobcom za obdobie od 01 - 03/2012 nebolo uhradených celkovo 498,20 eur. Na túto sumu súd žalovaného zaviazal.

Keďže žalovaný bol v omeškaní s plnením svojho záväzku, potom podľa § 517 ods. 1 OZ č. 40/1964 Zb. je dlžník povinný platiť aj úroky z omeškania podľa ods. 2 v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z..

Čo sa týka uplatňovania náhrady škody ako dohodnutej zmluvnej pokuty vo výške 69,- eur, tu porušením zmluvných povinností zo strany žalovaného nevzniká na strane žalobcu škoda, ktorá by mala predstavovať rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou mobilného telefónu. Zmluvná cena za mobilný telefón bola účastníkmi dohodnutá v Dodatku k zmluve o pripojení na 1,- eur. Pokiaľ cena bola dohodnutá, nie je možné žalovať škodu ako rozdiel medzi dohodnutou cenou mobilného telefónu a cenu dojednanú v iných zmluvných vzťahoch. Škodou sa rozumie majetková ujma vo sfére poškodeného, ktorá je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Nemožno považovať za zmenšenie majetku žalobcu to, že odpredal na základe dohody mobilný telefón. Nie je preukázaná existencia zodpovednosti za škodu u žalovaného, súd v tejto časti žalobu zamietol.

O trovách konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 150 O.s.p.. V princípe žalobca ako viac úspešný účastník súdneho konania má právo na náhradu trov konania proti menej úspešnému žalovanému. Vzhľadom na zdravotné problémy žalovaného a jeho nízky príjem, súd zohľadnil túto skutočnosť ako dôvody hodné osobitného zreteľa, prečo viac úspešnému žalobcovi nebola priznaná náhrada trov konania.

Proti rozsudku okresného súdu o povinnosti zaplatiť dal odvolanie žalovaný. Nepoprel uzavretie zmluvy, pričom asi po mesiaci sa mu telefón pokazil a telefón reklamoval. Dali mu iný telefón staršieho typu, aj tento telefón sa po troch týždňoch pokazil. Išiel odstúpiť od zmluvy a tam mu bolo povedané, že za telefón má zaplatiť. Vtedy sa bránil tým, že mu dodali tovar s vadami a následne mu pracovníčka začala nadávať do cigánov. Zmluvu tak nezrušili, ale telefón mu zobrali. Mal len telefónnu kartu, ale túto založil do peňaženky. Ukradli mu peňaženku s hotovosťou 5,- eur a telefónnu kartou, ale peňaženku prázdnu mu potom vrátili, takže nič nezbadal. Stalo sa to deň pred štedrým večerom. Keď neskôr zistil stratu karty, išiel na políciu vo G. a oznámil krádež. Prosí súd, aby určil, koho je to vina, či jeho alebo tej pani, čo mu dala telefón. To, čo píše, je pravda, má malý dôchodok a z čoho potom zaplatí. Šesť rokov bol bezdomovec a predával časopis Notabene. Z veci je zúfalý, televízne reklamy klamú. Žiada vziť sa do jeho situácie a za kladné vybavenie vopred ďakuje.

Odvolací súd požiadal opatrovníka žalovaného, aby došetril otázku krádeže mobilného telefónu žalovaného. Podľa správy OO PZ vo G. z 2.5.2016 vyplýva, že dňa 17.2.2012 bolo oznámené na útvare spáchanie priestupku proti majetku a ukradnutie SIM karty z mobilného telefónu operátora Orange Slovensko z peňaženky poškodeného N. Č.. Poškodený krádež zistil 1.1.2012 okolo 8.00 hod.. Vec ako priestupok bola uložená, nakoľko nebolo zistené, aby priestupok spáchala konkrétna osoba.

Krajský súd prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť ako vecne správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a k tomu dodáva:

V konaní nebolo popreté uzavretie zmluvy o pripojení na poskytovanie elektronickej komunikačnej služby cez pevné pripojenie dňa 30.6.2011 medzi žalobcom a žalovaným ako účastníkom. Na základe Dodatku k zmluve o pripojení bol žalovanému odpredaný mobilný telefón ZTE WP650 za cenu 1,- eur, s tým, že v prípade porušenia viazanosti má žalovaný zaplatiť zmluvnú pokutu 69,- eur. Okresný súd zamietol návrh žalobcu v časti zaplatenia zmluvnej pokuty 69,- eur a vyhovel návrhu žalobcu vo zvyšku na zaplatenie vykonaných telekomunikačných služieb. Zo strany žalovaného nebola rozporovaná výška uplatnenej sumy, len poukázal na to, že došlo k odcudzeniu jeho SIM karty, a že nemohol telefonovať. Samotná fakturácia za služby č. XXXXXXXXXXXX účtuje telekomunikačné služby za obdobie od 17.1.2012 do 16.2.2012 v celkovej sume 494,22 eur a ďalšia faktúra č. XXXXXXXXXXXX je v sume 3,98 eur za odpojenie, pretože žalobca pre neplatenie služieb tzv. pokusom o pokonávku zo 17.5.2012 vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 612,58 eur do 31.5.2012. Súčasne bol žalovaný upozornený na možnosť zaplatiť zmluvnú pokutu 69,- eur za porušenie zmluvných povinností platiť riadne a včas za poskytnuté telekomunikačné elektronicke služby.

Podľa § 41 ods. 2 O.s.p., každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený. V danom prípade podané odvolanie smeruje k tomu, aby súd nevyhovel návrhu žalobcu na zaplatenie poskytnutých telekomunikačných služieb s poukazom na to, že došlo ku krádeži SIM karty, a navyše, je tu osobitná majetková situácia u žalovaného, ktorý nie je spôsobilý zaplatiť tento dlh. Krajský súd dal prešetriť otázku krádeže s tým, že bolo potvrdené policajným zborom a OO PZ vo G., že 17.2.2012 bola policajnému zboru nahlásená krádež SIM karty, ktorú ale poškodený zistil už 1.1.2012 okolo 8.00 hod.. V odvolaní proti rozsudku ale žalovaný uvádza, že SIM karta mu bola odcudzená na štedrý večer, resp. že niekto mu vytiahol SIM kartu z peňaženky a peňaženku vrátil naspäť.

Odvolací súd poukazuje na to, že ak došlo ku krádeži SIM karty, ktorú žalovaný zistil minimálne 1.1.2012, tak z hľadiska prevenčnej povinnosti mal túto skutočnosť oznámiť bez odkladu operátorovi, resp. nahlásiť túto krádež polícii, aby nevznikla škoda na majetku žalovaného. Treba poukázať na to, že hovorné 494,22 eur je za obdobie od 17.1.2012 do 16.2.2012 a až nasledujúci deň 17.2.2012 žalovaný oznámil krádež SIM karty. V § 415 OZ č. 40/1964 Zb. sa pojednáva o predchádzaní hroziacim škodám, pričom každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a na životnom prostredí. V danom prípade poškodený má povinnosť správať sa tak, aby nedošlo ku škode na jeho majetku. V tomto prípade bolo práve na žalovanom a na jeho zodpovednosti zabezpečiť, aby po tom, čo zistil krádež SIM karty, najneskôr 1.1.2012 mal oznámiť túto skutočnosť polícii a následne aj operátorovi, aby zablokoval zneužitie SIM karty.

Žalovaný oznámil túto skutočnosť polícii, ale operátorovi neoznámil krádež SIM karty, aj sám bol príčinou toho, že mu vznikla škoda, pretože musí platiť hovorné za obdobie, keď bol vedený ako užívateľ SIM karty. SIM kartu nezablokoval a má plnú zodpovednosť za to, že niekto využíval jeho SIM kartu, prevolal cez 391,91 eur na medzinárodných hovoroch v mobilnej sieti EÚ. Prípadný jeho nárok na náhradu škody po zaplatení si môže uplatniť vo vzťahu k tej osobe, pokiaľ sa zistí, ktorá zneužila jeho SIM kartu. Je stále daná zodpovednosť pôvodného majiteľa SIM karty, a to žalovaného, ak počas trvania zmluvného vzťahu niekto zneužil jeho SIM kartu a telefonoval na ňu. Obrany žalovaného súd nemôže prijať, že mu bol ukradnutý telefón, resp. že niekto zneužil SIM kartu, pretože žalovaný neurobil žiadne úkony, ktorými by zabránil od 1.1.2012 do 17.2.2012 hovory cez túto SIM kartu. Je určité podozrenie, že žalovaný sa rozhodol oznámiť túto skutočnosť až 17.2.2012 po tom, čo žalobca mu naúčtoval hovory za obdobie od 17.1. do 16.2.2012. Preto odvolací súd v zhode so súdom prvého stupňa považuje obranu žalovaného za účelovú, pričom to nezabavuje žalovaného zaplatiť hovorné podľa uzavretej dohody. Preto krajský súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, pokiaľ je žalovaný zaviazaný zaplateniu telefónnych hovorov s príslušným úrokom z omeškania tak, ako o tom rozhodol súd prvého stupňa.

Krajský súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne aj vo výroku o náhrade trov konania. Viac úspešnému žalobcovi nebola priznaná náhrada trov konania, vzhľadom na osobitnú situáciu žalovaného ako dôchodcu s nízkym príjmom. Preto odvolací súd nemá námietky k využitiu ust. § 150 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p., keď viac úspešnému žalobcovi nebola priznaná náhrada trov konania z hľadiska osobitosti prípadu a sociálnej situácie žalovaného.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Neúspešný žalovaný nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobcovi v odvolacom konaní trovy nevznikli, preto úspešnému žalobcovi nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.